

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 179/2022-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou hbr advokáti s. r. o., Kalinčiakova 33, Bratislava, v mene ktorej koná advokát Mgr. Milan Brach, proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 17C/72/2016 a postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 2Co/54/2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 9. marca 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom všeobecných súdov označených v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje, aby jej ústavný súd priznal finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Podstatou ústavnej sťažnosti je sťažovateľkino tvrdenie, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní na prvom stupni, ktoré trvalo viac ako 5 rokov, ako aj v odvolacom konaní, ktoré trvalo 31 mesiacov. Prieťahy boli konštatované aj podpredsedom krajského súdu. Celková dĺžka konania tak predstavuje 7 rokov a 9 mesiacov. Popísala jednotlivé obdobia konania na súde prvého stupňa, ktoré považuje za zbytočné prieťahy s tým, že považuje postup za neefektívny a nesústreďený. Krajskému súdu vytkla obdobie absolútnej nečinnosti od 3. marca 2019 do 12. januára 2022. Sťažovateľka uviedla, že rozsudok krajského súdu bol vyhlásený 12. januára 2022, avšak doložkou právoplatnosti nebol opatrený ani ku dňu podania ústavnej sťažnosti. Sťažovateľka poukázala na význam predmetu konania – náhradu škody

spôsobenú nezákonným rozhodnutím Sociálnej poisťovne z roku 1997 v jej dôchodkovej veci, ako aj svoj vysoký vek (80 rokov).

3. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že rozsudok krajského súdu č. k. 2Co/54/2019-395 z 12. januára 2022 nadobudol právoplatnosť 31. januára 2022.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je (okrem iného) posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

5. Ústavný súd pri posudzovaní sťažností, ktorými sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej ústavný súd poskytuje týmto právam ochranu len vtedy, ak bola sťažnosť pred ústavným súdom uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu týchto práv ešte mohlo dochádzať alebo porušenie v tom čase ešte mohlo trvať (m. m. I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05). Ak v čase, keď sťažnosť bola ústavnému súdu doručená, už nemôže dochádzať k porušovaniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (napr. II. ÚS 55/02).

6. Ústavnou sťažnosťou napadnuté konanie bolo skončené vydaním rozsudku krajského súdu č. k. 2Co/54/2019 z 12. januára 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť 31. januára 2022. Ústavná sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu doručená 9. marca 2022. Právoplatnosťou rozsudku (teda dňom 31. januára 2022) bola nastolená právna istota sťažovateľky, napadnuté odvolacie konanie teda v čase podania ústavnej sťažnosti už bolo skončené. Predpokladom vyslovenia porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je stav trvajúceho konania vedeného všeobecným súdom. Tento predpoklad v čase uplatnenia práva ústavnou sťažnosťou už nebol splnený. Ide teda o uplatnenie ústavnej ochrany v takej procesnej situácii, ktorá vylučuje možnosť vysloviť porušenie označeného práva postupom všeobecných súdov v napadnutom konaní. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

7. Nad rámec uvedeného ústavný súd dopĺňa, že sama sťažovateľka nespochybňuje vydanie rozsudku krajského súdu, a uvádza, že na predmetnom rozsudku nebola vyznačená právoplatnosť do času podania ústavnej sťažnosti. V tejto súvislosti ústavný súd zdôrazňuje, že vyznačenie

doložky právoplatnosti nemá pre posúdenie opodstatnenosti ústavnej sťažnosti právny význam, pretože rozhodnou právnou skutočnosťou je objektívne nadobudnutá právoplatnosť konečného rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. apríla 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu